

МАКЕДОНО-БЪЛГАРСКА ИЗТОЧНОПРАВОСЛАВНА КАТЕДРАЛА
СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ
 MACEDONO-BULGARIAN ORTHODOX CATHEDRAL
ST. CYRIL AND METHODY

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО - 25 Декември

В деня на Рождеството Христово Църквата пее:

„Твоето Рождение, Христие Боже наш, огря света със светлината на познанието, защото при него служителите на звездите чрез звезда се учеха да се покланят на Тебе, Слънцето на правдата, и Тебе да признават за Изток от горе. Господи, слава на Тебе!“

>>> Стр. 4

Nativity - 25 December

On the day of the Nativity, the Church sings:

Your Nativity, O Christ our God, has shone to the world the Light of knowledge; for by it, those who worshipped the stars were taught by a star to adore You, the “Sun of Righteousness, and to know You, the Dayspring from on High. O Lord, glory to You!”

>>> Page 4

St Nicholas of Myra the Wonderworker

December 6th

St Nicholas was born in the second half of the 3rd century in Patara, a town in the Asia Minor region of Lycia. When he reached adolescence, his uncle, also named Nicholas, Bishop of Patara, persuaded his parents to consecrate their son to God's service and soon ordained him to the rank of presbyter.

Св. Николай се родил през втората половина на III в. в Патара, град в малоазийската област Ликия. Когато спигнал юношеска възраст, неговият чичо също с името Николай, епископ Патарски, уговорил родителите му да посветят сина си на Божие служение и скоро го възвел в чин презвитер.

След смъртта на родителите си той употребил всичкото си богатство наследство за добри дела, старайки се да не го знаят хората, на които правел благодеяния, според Божията заповед – да правим добро скришом и да не търсим за него светска слава.

Станал пастир на Мир-Ликийската църква, св. Николай бил винаги строг към самия себе си още пове-

After the death of his parents, he used all his rich inheritance for good works, ensuring that the recipients of his deeds did not know who helped them, following God's commandment to do good secretly and not seek worldly glory.

Having become pastor of the Church of Myra-Lycia, St. Nicholas was always strict with himself and intensified his labors, believing that his new rank required him to live not for himself but for others. He selected two worthy assistants from among the elders and tirelessly looked after the welfare of those in his care. He received everyone with fatherly love, listened to all requests and complaints, readily gave help and counsel, and firmly

че засилил трудовете си, разсъждавайки, че според новия сан и място повече от преди трябва да живее не за себе си, а за другите. Избрал си двама достойни съпрудници от презвитерите и неуморно се грижел за благо на тях, които били поверени на грижите му. Всички приемал с бащинска любов, изслушвал всякакви молби и оплаквания, охотно давал помощ и съвет, с твърдост се застъпвал за невинните и обидените.

Като достигнал дълбока старост, той починал тихо и блажено, след кратко боледуване в 342 г. Тялото му било погребано в катедралата на гр. Мира. Неговите неплени мощи се оросявали от благовонно миро, от което много вярващи получавали изцеление.

През времето на византийския император Алексий I Комнин (1081-1118 г.) мощите на свети Николай били пренесени от гр. Мира в гр. Бари, център на южноиталианската област Апулия. Светите мощи били тържествено посрещнати от епископи, свещеници и възторжения народ на 9 май 1087 г., откогато е установен и днешният празник, наричан у нас „летен свети Никола“. Безбройни са чудесата извършени от Бог чрез молитвите на свети Николай приживе и след блажената му смърт.

interceded for the innocent and the wronged.

When he reached old age, he died quietly and blissfully after a short illness in 342. His body was buried in the cathedral of Myra. His incorrupt relics were sprinkled with a sweet-smelling ointment from which many believers received healing.

During the reign of the Byzantine Emperor Alexius I Komnenos (1081-1118), the relics of St. Nicholas were transferred from Myra to Bari, the center of the southern Italian region of Apulia. The holy relics were solemnly welcomed by bishops, priests, and enthusiastic people on May 9, 1087, since when today's feast day, known as „Summer Saint Nicholas“ in our country, was established.

Countless miracles were performed by God through the prayers of St. Nicholas during his lifetime and after his blessed death.

„Днес Девицата ражда Предвечния; а земята предлага пещера на Непристъпния; ангели заедно с пастирите славословят, а мъдrecи по (указание на) звездата пътешестват; защото заради нашето спасение се роди младо Отроче – предвечния Бог!“

Свети пророк Даниил предсказал, че Христос ще се яви след 490 г. от възстановяването на Йерусалимския храм, а свети пророк Михей означил мястото на Неговото раждане - Виплеем (Мих. 5:2; Мат. 2:6).

С приближаване на указаното време всички надежди на юдеите се успремили към идването на Месия, от Когото те очаквали за себе си величие и слава. Чудесните личби, които ставали при раждането на Йоана Предпеча, бързо се разнесли по планинската страна на Юдея и това бил знакът, че приближавало времето на възглъщението на Спасителя. Пресвета Дева Мария като приела с вяра думите на архангела, който ѝ известил, че ще роди Син, Който ще се нарече Син Божи, тя смирено пазела тая вест в сърцето си. Нейният годеник Йосиф узнал за това от ангела, който му се явил на сън. Йосиф, макар да произлизал от царския Давидов род, живял в труд и водел скромен живот. Той бил дърводелец и с упражняването на този занаят изкарвал прехраната си. Когато приближило време

“Today the Virgin gives birth to the Transcendent One, and the earth offers a cave to the Unapproachable One! Angels with shepherds glorify Him. The wise men journey with a star, since for our sake the Pre-Eternal God was born as a young Child. “

The holy prophet Daniel foretold that Christ would appear 490 years after the rebuilding of the Jerusalem temple, and the holy prophet Micah designated the place of His birth, Bethlehem (Mic. 5:2; Matt. 2:6).

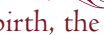

As the appointed time approached, all the hopes of the Jews were fixed on the coming of the Messiah, from whom they expected greatness and glory for themselves. The marvelous personages who were present at the birth of John the Forerunner were rapidly spreading over the hill country of Judea, and this was the sign that the time of the Saviour's incarnation was at hand.

The Blessed Virgin Mary, accepting with faith the words of the archangel who announced to her that she would give birth to a Son who would be called the Son of God, humbly kept this message in her heart. Her betrothed Joseph learned of this from the angel who appeared to him in a dream. Joseph, though descended from the royal house of David, lived a life of labor and frugality. He was a carpenter, and through this trade, he earned his living. When the time

Мария да роди, римският император Август заповядал да се направи народно преброяване в цялата обширна империя. Всеки отивал да се запише в онова място, където бил роден. Йосиф трябвало да отиде във Витлеем, бащиния му Давидов град. Витлеем бил незначителен град в околностите на Йерусалим и през време на преброяването той се оказал малък да побере дошлия в него народ. Йосиф и Мария не могли да намерят място в някоя гостоприемница и били принудени да се подслонят извън града в една пещера с ясли, където нощно време пастирите затваряли добитъка. Тук Мария родила Сина си, повила Го в пелени и Го положила в яслите.

След известно време в Йерусалим дошли мъдrecи от Изток. Известно е, че някога в Халдея пророк Даниил бил поставен от Навуходоносор за началник над езическите мъдrecи (Дан. 5:1). Предполага, че тогава той открил на халдейските мъдrecи своето пророчество за времето, когато ще се роди очакваният от юдеите Месия (Дан. 9:24-27). Това пророчество било предавано от поколение на поколение. И когато на Изток се появила необикновена звезда, мъдrecите разбрали, че пророчеството се е изпълнило. Тогава те, не без особено внушение отгоре, се отправили към Йерусалим да се поклонят на родилия се юдейски цар.

drew near for Mary to give birth, the Roman emperor Augustus ordered a census to be taken throughout the vast empire. Everyone went to their birthplace to enroll. Joseph was to go to Bethlehem, his ancestor David's city. Bethlehem was a small, insignificant city near Jerusalem, and at the time of the census, it proved too small to accommodate the influx of people. Joseph and Mary could not find room in any inn and were forced to take shelter outside the city in a cave with a manger where the shepherds confined the cattle at night. Here Mary gave birth to her Son, swaddled Him in swaddling clothes, and laid Him in a manger.

After a while, wise men from the East came to Jerusalem. It is known that once in Chaldea, the prophet Daniel was made ruler over the wise men of the Gentiles by Nebuchadnezzar (Dan. 5:11). It is supposed that he then revealed to the wise men of Chaldea his prophecy of the time when the Messiah, expected by the Jews, would be born (Dan. 9:24-27). This prophecy has been handed down from generation to generation. When an unusual star appeared in the East, the wise men knew that the prophecy had been fulfilled. Then, not without a special suggestion from above, they made their way to Jerusalem to worship the newborn king of the Jews.

